

Global sammanbrottskris utom kontroll: Upprop för delning av banker!

Det bästa vore om de styrande vågade erkänna det som numera är uppenbart: sammanbrottskrisen i finanssystemet är utom kontroll, den är global, det finns risk för en hårdsmälta i finanssystemet och realekonomin som kan överskugga kraschen 1929 och den därpå följande stora depressionen – och regeringarna har inte en aning om vad de ska ta sig till. Och de flesta bävar för att den från London dikterade europeiska budgetpolitiska unionen och den därmed förbundna drakoniska svångremspolitiken inte alls löser problemet utan kommer att skapa precis den typ av problem i hela Europa som man kunnat se med upploppen i Storbritannien.

Det är inte underligt att regeringarna också har drabbats av en gigantisk tro-värdighetskris. Under de fyra år som gått sedan krisen bröt ut i juli 2007 har de låtit sig hunsas av "marknaderna". Och i stället för att tygla dessa marknader med återregleringar har de genom den ena "nöd-situationen" efter den andra låtit sig pressas till ständigt nya eftergifter till finansinstitutens makt och på så vis låtit hundratals miljarder euro i privata spekulationsskulder förvandlas till statsskulder, för vilka vanliga människor nu straffas med enorma åtstramningar i de offentliga utgifterna.

För de ständigt nya "räddningspaketen" tackar finanssektorn med ständigt nya spekulations-attacker, först mot Grekland och andra länder i EU:s periferi, och nu senast mot Frankrike och Tyskland. Enligt Handelsblatt spekulerar de med sina credit default swaps (CDS) mot dessa länder i "världens undergång". Samtidigt har kreditvärderings-institutens sänkningar av olika länders kreditbetyg fört med sig att det helt okontrollerade s.k. skugg-banksystemet håller på att krympa ihop, vilket genom finansderivatens hävstångseffekt leder till en geometriskt ökande kollaps. Det visar sig ironiskt nog att den absolut mest "lönsamma" – och den mest riskfyllda – delen av kasinoekonomin är systemets akilleshäla.

Nej till ekonomisk EU-regering

I detta dramatiska läge hävdar det brittiska imperiets företrädare – det må vara Financial Times, ECB-chefen Trichet eller EU-kommissions-ordföranden Barroso, vars krav på en förstärkning av det nya kassakistan för räddningspaket, den Europeiska fonden för finansiell stabilitet (EFSF), bara två veckor efter beslutet på EU-toppmötet den 21 juli frammanade en ny "nöd-situation på börserna" – att det enda som kan förhindra eurozonens slutgiltiga sammanbrott är om man omedelbart inför en europeisk ekonomisk regering. Det enda som är

större och mäktigare än marknaderna är en europeisk budgetpolitisk union, lyder det sofistiska argumentet.

Självklart skulle en sådan europeisk ekonomisk regering – helt i linje med vad den europeiska valutaunionens arkitekter tänkte sig från början – med förment större effektivitet kunna genomdriva precis det som "marknaderna" vill ha, nämligen brutala åtstramningar av det slag som Grekland, Portugal, Italien, Spanien och Frankrike nu tvingas till – bara det att de berörda staterna inte skulle ha någon som helst vetorätt till värn för det gemensamma bästa, med de redan nämnda sociala följderna à la brittiska upplopp. En sådan avveckling av de sista resterna av nationell suveränitet skulle bli det sista steget i en hel rad brott mot de europeiska nationella författningarna. Det skedde redan i Maastricht- och Lissabonfördragen, vilket slogs fast av den tyska författnings-domstolens "Lissabon-utlåtande" år 2009. Europeiska centralbanken (ECB) bryter mot sina egna stadgar genom att köpa upp bankrutta staters skräpobligationer på andrahandsmarknaden – och garanterar därmed inte eurons stabilitet utan göder tvärtom en hyperinflation – och handlar därmed rakt emot de europeiska staternas intressen och medborgarnas gemensamma bästa.

Genom detta transatlantiska angrepp på ett författningenligt styre, som i USA tar sig formen av en "superkongress" i händerna på Vita huset, som i praktiken berövar kongressen all makt, och i Europa ska ha formen av en författningsvidrig EU-stat, har förespråkarna för denna politik förlorat all legitimitet. Beviset för deras uppenbara fiasko är en ungdomsarbetslöshet på i snitt mer än 20 procent, som har skapat en generation utan framtidshopp i det rådande systemet. En fortsättning och skärpning av denna politik, som skulle bli fallet med en europeisk budgetpolitisk union, skulle få hela den transatlantiska regionen att sjunka ned i en ny mörk tid, som snart skulle tränga in i varje vrå på den här planeten.

Glass-Steagall-lösningen

Inför detta existentiella hot gives bara en enda utväg: att dela bankerna på det sätt som Glass-Steagall-lagen gjorde i USA 1933. Motionen om en ny Glass-Steagall-lag, HR 1489, som lagts i den amerikanska kongressen av den demokratiska ledamoten Marcy Kaptur, har nu ytterligare 34 medmotionärer och stöds av den fackliga landsorganisationen AFL-CIO, lantbruk-arnas organisation NFU samt av en hel rad

regionala och lokala fackförenings- och partiorganisationer, kommunfullmäktige m.m.

Följande åtgärder är nödvändiga:

1. Alla stater i den transatlantiska regionen måste lagstifta om ett system med delade banker med Franklin D. Roosevelts Glass-Steagall-lag från den 16 juni 1933 som riktmärke. Principerna som låg till grund för den lagen gällde även i de europeiska staterna fram till början av 1980-talet i form av tydliga regleringar som såg till att banksektorn först och främst hade karaktären av industribanker, där man inte kunde använda privata insatta medel för högriskoperationer i spekulatiossyfte.

Precis som var fallet innan Glass-Steagall-lagen upphävdes 1999 genom införandet av Gramm-Leach-Bliley-lagen, måste affärsbankerna, finansbolagen och försäkringssektorn vara totalt åtskilda från varandra.

2. Affärsbankerna måste vara skyddade av staten, finansbolagen får hädanefter försöka få ordning på sina räkenskaper utan hjälp från skattebetalarna, vilket rent praktiskt betyder att ruttna papper för biljonbelopp måste skrivas av, även om bankerna därmed blir insolventa.

3. De delar av det gamla banksystemet som har med realekonomin eller människors produktiva livsgärning att göra, sorteras ut särskilt och förs över till det nya systemet. Många kategorier av dessa fordringar måste till en början frysas på grund av den komplexa sammanflätningen [med rent spekulativa fordringar], och får efterhand analyseras, värderas och beslutas av en statlig förvaltare [som bestämmer vilka värdepapper som har något värde].

4. Ett nationalbankssystem i Alexander Hamiltons tradition tillhandahåller sedan i det nya kreditssystemet långfristiga krediter med låg ränta för produk-

tiva investeringar, vilka ökar produktiviteten i ekonomin genom sin betoning på ökad energiflödestäthet samt vetenskaplig och teknisk utveckling.

5. Ett system med fasta växelkurser införs omgående mellan de medverkande nationerna.

6. För världsekonomens återuppbyggnad träffar suveräna stater långfristiga samarbetsavtal om väldefinierade infrastruktur- och utvecklingsprojekt. Dessa avtal utgör de facto ett nytt internationellt creditsystem, ett nytt Bretton Woods-system, i Roosevelts efterföljd.

7. Med tanke på den decennielånga förstörelsen av industri- och jordbrukskapacitet till följd av den monetaristiska läran till under den nivå som skulle behövas för människovärdiga levnadsförhållanden för den nuvarande världsbefolkningen på runt sju miljarder människor, måste målet vara att med vetenskapen som motor komma upp på nästa högre plattform av ekonomisk utveckling, så som Lyndon LaRouche har formulerat detta från den fysiska ekonomins ståndpunkt. Ett historiskt exempel kan vara den produktivitetshöjning som åstadkoms genom J.F. Kennedys Apolloprogram att komma till månen, och som varar än idag.

Vi riktar en enträgen vädjan till regeringar och parlament att fullgöra sin författningsenliga plikt och försvara sina respektive folks gemensamma bästa genom att snarast besluta om en delning av bankerna.

Undertecknat av:

Helga Zepp-LaRouche, ordförande för Internationella Schillerinstitutet

Sprid appropet och skriv på för en bankdelningslag enligt Glass-Steagall du också på www.larouche.se

---

Studera våra rapporter och se videon som förklarar lösningen på finanskrisen, bankdelningslagen Glass-Steagall och återbyggandet av världens reala ekonomi! Få tag i de idémässiga verktygen som kan hjälpa dig att få politiker och medborgare att agera och förstå vad ekonomi är och vad den har med människosynen att göra! Allt detta och mycket mer på vår hemsida.

Vad gör vi nu för att lösa finanskrisen?

Möte: Tisdag 18 oktober, kl 19.00 i Stockholm

Talare: Partiledare Hussein Askary och civilekonom Ulf Sandmark

Lokal: Häggen, Hägerstensåsens medborgarhus, Sparbanksvägen 31,

T-banestation, Röda linjen: Hägerstensåsen

LaRoucherörelsen i Sverige - EAP

www.larouche.se

E-post: larouche@nysol.se

Tel: 08- 983010

For English:

www.larouchepac.com

Ge stöd: pg. 34 15 59 - 3